

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Kaniové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **P. K.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2006, č. j. 62 Az 26/2005 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě ze dne 2. 3. 2006, č. j. 62 Az 26/2005 - 47 usnesením rozhodl, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů v řízení o kasační stížnosti, kterou podal proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 6. 2005, č. j. 62 Az 26/2005 - 18, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2005, č. j. OAM-634/VL-07-12-2005, o zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle ustanovení § 16 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud neustanovil stěžovateli zástupce z toho důvodu, že ačkoliv stěžovatel osobně převzal dne 26. 11. 2005 výzvu k prokázání svých majetkových a osobních poměrů, které jsou rozhodné pro posouzení jeho žádosti, na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, a ani později do vydání napadeného usnesení.

V kasační stížnosti podané proti tomuto usnesení v zákonné lhůtě stěžovatel uplatnil důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajskému soudu vytýkal, že žádný formulář vzor 060 nedostal, a žádá proto o jeho opětovné zaslání. Navíc kvůli špatné znalosti

českého jazyka neměl možnost prostudovat si ani změny v azylovém zákoně. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků.

Z ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyplývá, že první podmínkou pro ustanovení zástupce účastníka v řízení před soudem je předpoklad osvobození tohoto účastníka řízení od soudních poplatků. Druhou podmínkou je pak potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení. Z dikce ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. je tedy zřejmé, že obě tyto zákonné podmínky musí být splněny současně, aby vůbec mohl předseda senátu uvažovat o ustanovení zástupce účastníkovi řízení; chybí-li proto jedna z uvedených podmínek § 35 odst. 7 s. ř. s. nemůže předseda senátu ustanovit zástupce podle tohoto ustanovení.

Pokud jde o první podmínku, krajský soud vyzval přípisem v ruském jazyce ze dne 22. 11. 2005 stěžovatele, aby do 15 dnů ode dne doručení vyplnil a zaslal zpět tomuto soudu přiložené „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“ (dále jen „Potvrzení“), jako podklad pro rozhodnutí o ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatel podle doručanky převzal tento přípis a „Potvrzení“ (vzor 060 o. s. ř.) do vlastních rukou dne 26. 11. 2005, ale na výzvu nereagoval a vyplněné „Potvrzení“ krajskému soudu ve stanovené lhůtě nepředložil, a to ani později. Stěžovatel v důsledku své nečinnosti neprokázal své majetkové poměry rozhodné pro posouzení jedné ze zákonných podmínek pro postup podle § 35 odst. 7 s. ř. s. Krajský soud proto zcela důvodně zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů pro účely řízení o kasační stížnosti, aniž se zabýval druhou zákonnou podmínkou, jíž je potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení.

Stěžovatel v kasační stížnosti vznesl pouze jedinou námitku, že od krajského soudu neobdržel „Potvrzení“. Tuto námitku vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako účelovou, protože nemá oporu v soudním spisu. Na č. l. 40 tohoto spisu je pokyn soudce, aby stěžovateli byl zaslán na adresu L., M. 56, vzor 060 o. s. ř. s přípisem k vyplnění a zpětnému zaslání v ruštině, otisk razítka kanceláře osvědčující splnění pokynu soudce dne 23. 11. 2005 a bílá doručenka typu VIII, z níž je patrné, že obsahem doručované obálky byl vzor 060 o. s. ř. v překladu, který stěžovatel osobně převzal dne 26. 11. 2005. Tyto údaje tudíž svědčí o tom, že stěžovatel vzor 060 o. s. ř. skutečně obdržel a že jeho tvrzení je proto nepravdivé. Ostatně bylo by zcela normální v případě doručení prázdné obálky, aby se stěžovatel minimálně obrátil na krajský soud a žádal vysvětlení v tom směru, co bylo obsahem doručované obálky. Takový postup však rovněž z obsahu soudního spisu není patrný.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně a jednak by to bylo nadbytečné, když samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a Ministerstvu vnitra žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu